

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 23.10.2018
COM(2018) 703 final

ANNEXES 1 to 2

BILAGOR

till

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET,
EUROPEISKA RÅDET, RÅDET, EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN
SAMT REGIONKOMMITTÉN**

**En starkare roll för subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i EU:s
beslutsfattande**

{COM(2018) 490} - {COM(2018) 491}

BILAGA I

Arbetsgruppens nio rekommendationer

<i>Arbetsgruppens rekommendation 1</i>
Unionens institutioner och organ, samt nationella och regionala parlament, bör använda en gemensam metod (nedan kallad <i>bedömningstabell</i>) för att bedöma frågor som rör subsidiaritetsprincipen (inklusive EU-mervärde), proportionalitetsprincipen och den rättsliga grunden för ny och befintlig lagstiftning. Denna bedömningsmetod bör bygga på kriterierna i protokollet om subsidiaritet och proportionalitet som ursprungligen var fogat till Amsterdamfördraget. Den bör också vara förenlig med EU-domstolens rättspraxis på området. Ett förslag till bedömningstabell bifogas denna rapport. Under lagstiftningsprocessen bör Europaparlamentet och rådet använda den gemensamma metoden för att systematiskt granska subsidiariteten och proportionaliteten i utkast till lagstiftning och de ändringar som de gör. De bör ta hänsyn till den bedömning som kommissionen gör i sina förslag och till de nationella parlamentens och Europeiska regionkommitténs (motiverade) yttranden.
<i>Arbetsgruppens rekommendation 2</i>
Kommissionen bör vara flexibel i sin tolkning av den fördragsgrundade tidsfrist på åtta veckor som de nationella parlamenten har på sig att lämna sina motiverade yttranden. Denna flexibilitet bör innebära att hänsyn tas till vanliga ledighetsperioder och ferier, samtidigt som kommissionen i största möjliga mån ges möjlighet att svara inom åtta veckor från mottagandet av varje enskilt yttrande. Kommissionen bör i sin årsrapport om subsidiaritet och proportionalitet på lämpligt sätt återge innehållet i de nationella parlamentens motiverade yttranden och återkopplingen från regionala parlament med lagstiftande befogenheter. Den bör även se till att medlagstiftarna i god tid kan ta del av utförlig information om förslag som anses vara problematiska ur subsidiaritetsynpunkt.
<i>Arbetsgruppens rekommendation 3</i>
Protokoll nr 2 till EU-/EUF-fördragen bör vid tillfälle revideras för att se till att de nationella parlamenten får tolv veckor på sig att utarbeta och lämna sina motiverade yttranden och utförligt framföra sina synpunkter på subsidiaritet, proportionalitet och den rättsliga grunden (tilldelning av befogenheter) för lagstiftningsförslaget. De nationella parlamenten bör rådgöra med regionala parlament som har lagstiftande befogenheter i fall där deras befogenheter enligt nationell rätt påverkas av förslaget till EU-lagstiftning.
<i>Arbetsgruppens rekommendation 4</i>
Kommissionen bör tillsammans med de nationella parlamenten och Europeiska regionkommittén öka de nationella, lokala och regionala myndigheternas medvetenhet om vilka möjligheter de har att på ett tidigt stadium bidra till beslutsfattandet. Kommissionen bör se till att lokala och regionala myndigheter deltar fullt ut i kommissionens samrådsförfaranden och ta hänsyn till dessa myndigheters särskilda roll i arbetet med att genomföra EU-lagstiftningen. För att göra lokala och regionala myndigheter mer delaktiga bör kommissionen se till att frågeformulären är lämpligt utformade. Kommissionen bör också ge dem mer återkoppling och synliggöra deras synpunkter i sina konsekvensbedömningar, förslag och den återkoppling som överlämnas till medlagstiftarna. Medlemsstaterna bör följa Europeiska kommissionens vägledning och på ett meningsfullt sätt samarbeta med lokala och regionala myndigheter när de utarbetar sina nationella reformprogram och när de utformar och genomför strukturreformer inom ramen för den europeiska planeringsterminen i syfte att öka delaktigheten och förbättra genomförandet av reformerna.
<i>Arbetsgruppens rekommendation 5</i>
Kommissionen bör se till att den vid sina konsekvensbedömningar och utvärderingar systematiskt beaktar geografiska konsekvenser och utvärderar dem när de är av väsentlig betydelse för lokala och regionala myndigheter. Lokala och regionala myndigheter bör hjälpa till att identifiera sådana potentiella konsekvenser när de lämnar svar på samråd och synpunkter på färdplaner. Kommissionen bör se över sina riktlinjer och verktyg för bättre lagstiftning i enlighet med detta och ta itu med frågor kopplade till lagstiftningens genomförande och EU-mervärde.

Kommissionen bör i sina förslag och åtföljande motiveringar också synliggöra sina bedömningar av subsidiaritet, proportionalitet och relevanta geografiska konsekvenser.
<i>Arbetsgruppens rekommendation 6</i>
Europaparlamentet och rådet bör under sina förhandlingar konsekvent använda subsidiaritetstabellen för att främja en kultur präglad av större medvetenhet om frågor som är relevanta för lokala och regionala myndigheter. Kommissionen bör göra medlagstiftarna uppmärksamma på synpunkter som inkommer från lokala och regionala myndigheter under den granskningsperiod som följer när dess förslag har antagits. Medlemsstaternas regeringar och nationella parlament bör inhämta lokala och regionala myndigheters synpunkter och expertis i början av lagstiftningsförfarandet. Arbetsgruppen uppmanar EU:s medlagstiftare att överväga att bjuda in företrädare för lokala och regionala myndigheter till sina sammanträden eller anordna utfrågningar och evenemang när detta är lämpligt.
<i>Arbetsgruppens rekommendation 7</i>
De regionala och nationella parlamenten bör undersöka hur de på ett mer ändamålsenligt sätt kan koppla samman sina respektive plattformar för informationsutbyte (Regpex och Ipex) för att se till att deras synpunkter får större genomslag i lagstiftningsförfarandet och kontrollmekanismen för subsidiaritet.
<i>Arbetsgruppens rekommendation 8</i>
Kommissionen bör utveckla en mekanism för att identifiera och utvärdera lagstiftning med avseende på subsidiaritet, proportionalitet, regleringsgrad samt de lokala och regionala myndigheternas roll. Denna kan bygga vidare på Refitprogrammet och Refitplattformen. I allmänhet bör de lokala och regionala myndigheternas och deras nätverks erfarenheter beaktas fullständigt när EU:s lagstiftning övervakas och utvärderas. Regionkommittén bör bygga upp ett nytt pilotnätverk bestående av regionala nav som kan användas för att granska politikens genomförande.
<i>Arbetsgruppens rekommendation 9</i>
Nästa kommission bör tillsammans med Europaparlamentet och rådet fundera över att inom vissa politikområden arbeta mer med att säkerställa ett mer ändamålsenligt genomförande än att ta initiativ till ny lagstiftning på områden där det redan finns ett välutvecklat eller nyligen omarbetat regelverk.

BILAGA II

Tabell för bedömning av subsidiaritet och proportionalitet under den politiska cykeln (från rapporten från arbetsgruppen för subsidiaritet, proportionalitet och ”göra mindre men göra det effektivare”)

Institution*	
Förslagets eller initiativets titel	
Referens(er)	

Bedömningstabellens syfte och upplägg

Den här tabellen ska bidra till en gemensam och enhetlig metod för att bedöma om ett förslag eller initiativ är förenligt med de fördragsgrundade subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Tanken är att Europeiska kommissionen ska använda den när den tar initiativ till förslag, att de nationella parlamenten ska använda den när de utarbetar sina motiverade yttranden i enlighet med protokoll nr 2 till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och att Europaparlamentet och rådet ska använda den i egenskap av EU:s lagstiftare. Tabellen är också tänkt att användas vid initiativ från en grupp medlemsstater, framställningar från domstolen, rekommendationer från Europeiska centralbanken och framställningar från Europeiska investeringsbanken som syftar till antagande av lagstiftningsakter (artikel 3 i protokoll nr 2).

Subsidiaritetsprincipen gör det lättare att avgöra om det för EU är befogat att vidta åtgärder inom ramen för den delade eller stödjande befogenhet som den har tilldelats enligt fördragen eller om det är lämpligare att medlemsstaterna vidtar åtgärder på lämplig nationell, regional eller lokal nivå. Kraven på EU-nödvändighet och EU-mervärde bör båda vara uppfyllda för att subsidiaritetskriteriet ska vara uppfyllt. Dessa förklaras närmare nedan.

Proportionalitetsprincipen bidrar till att se till att regleringsgraden i de lagfästa kraven eller den politiska inriktningen överensstämmer med politikens eller lagstiftningens mål. Det innebär att EU:s åtgärder varken till form eller innehåll får gå längre än vad som är nödvändigt för att nå de eftersträfvade målen.

De konsekvensbedömningar som Europeiska kommissionen utarbetar till stöd för sina förslag ska innehålla en subsidiaritets- och proportionalitetsbedömning. Dessutom ska alla kommissionsförslag åtföljas av en motivering där kommissionen också presenterar sin subsidiaritets- och proportionalitetsbedömning, eftersom det är ett av kraven i protokoll nr 2 till EUF-fördraget. Andra krav är att kommissionen ska hålla omfattande samråd innan den föreslår en lagstiftningsakt och att den ska beakta den lokala och regionala dimensionen av en planerad åtgärd.

Tabellen innehåller endast kriterier för att bedöma subsidiaritet och proportionalitet, men alla institutioner som använder den får lägga till kriterier som de anser underlättar för deras egna interna förfaranden och prioriteringar. Till exempel kan tabellen anpassas så att den kan användas för att bedöma kommissionens användning av instrument för bättre lagstiftning eller politiska aspekter av kommissionens förslag.

*Alla frågor i tabellen är inte relevanta för alla institutioner.

1. Kan EU vidta åtgärder? Vilken rättslig grund och vilka befogenheter gäller för EU:s planerade åtgärder?
1.1 Vilka artiklar i fördraget åberopas till stöd för lagstiftningsförslaget eller det politiska initiativet?
1.2 Har EU enligt dessa artiklar i fördraget exklusiv, delad eller stödjande befogenhet?
Subsidiariteten gäller inte på politikområden där EU har <u>exklusiv</u> befogenhet enligt artikel 3 i EUF-fördraget. Det är den rättsliga grunden som avgör om förslaget omfattas av kontrollmekanismen för subsidiaritet. I artikel 4 i EUF-fördraget anges inom vilka områden EU och medlemsstaterna har delad befogenhet. I artikel 6 i EUF-fördraget anges inom vilka områden EU bara har befogenhet att stödja medlemsstaternas åtgärder.

2. Subsidiaritetsprincipen: Varför bör EU vidta åtgärder?	
2.1 Uppfyller förslaget formkraven i protokoll nr 2?	
– Har det hållits något omfattande samråd innan akten lades fram? – Finns det något formulär med närmare uppgifter som innehåller kvalitativa och, om möjligt, kvantitativa indikatorer som gör det möjligt att bedöma om åtgärdens mål bäst kan uppnås på EU-nivå?	
2.2 Anger kommissionen i den motivering (och den eventuella konsekvensbedömning) som åtföljer förslaget tillräckliga skäl som visar att förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen?	
2.3 Kan medlemsstaterna, baserat på svaren på nedanstående frågor, i tillräcklig utsträckning uppnå målen med den föreslagna åtgärden på egen hand (dvs. är EU:s åtgärder nödvändiga)?	
a)	Finns det betydande/väsentliga transnationella/gränsöverskridande aspekter på de problem som ska hanteras? Har dessa kvantifierats?
b)	Skulle nationella åtgärder eller frånvaron av EU-åtgärder strida mot fördragets centrala mål eller i väsentlig utsträckning skada andra medlemsstats intressen?
c)	I vilken utsträckning har medlemsstaterna förmågan eller möjligheten att vidta lämpliga åtgärder?

d)	Hur varierar problemen och dess orsaker (t.ex. negativa externa effekter och spridningseffekter) mellan nationell, regional och lokal nivå i EU?
e)	Är problemet utbredd inom EU eller begränsat till ett fåtal medlemsstater?
f)	Har medlemsstaterna svårt att uppnå målen med den planerade åtgärden?
g)	Hur skiljer sig synen/de valda tillvägagångssätten åt mellan nationella, regionala och lokala myndigheter i EU?
2.4 Kan, baserat på svaren på nedanstående frågor, målen med den föreslagna åtgärden, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre uppnås på EU-nivå (dvs. EU-mervärde)?	
a)	Finns det tydlig nytta med att vidta åtgärder på EU-nivå?
b)	Finns det stordriftsfördelar? Kan målen uppfyllas mer effektivt på EU-nivå (större vinster per enhetskostnad)? Kommer den inre marknaden att fungera bättre?
c)	Vilken är nyttan med att ersätta olika nationella politiska åtgärder och regler med en mer enhetlig politisk inriktning?
d)	Väger nyttan med att vidta åtgärder på EU-nivå tyngre än medlemsstaternas och de lokala och regionala myndigheternas förlorade befogenheter (utöver kostnaderna och nyttan med att vidta åtgärder på nationell, lokal och regional nivå)?
e)	Kommer rättsläget att bli klarare för dem som ska genomföra lagstiftningen?

3. Proportionalitet: Hur bör EU vidta åtgärder?	
3.1 Anger kommissionen i den motivering (och den eventuella konsekvensbedömning) som åtföljer förslaget tillräckliga skäl som visar förslagets proportionalitet och ett formulär som gör det möjligt att bedöma om förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen?	
3.2 Är den föreslagna åtgärden, baserat på svaren på nedanstående frågor, eventuella konsekvensbedömningar och uppgifter i motiveringen eller andra källor, ett lämpligt sätt att uppnå de avsedda målen?	
a)	Är initiativet begränsat till de aspekter som medlemsstaterna inte kan uppnå på ett tillfredsställande sätt på egen hand utan som bättre kan uppnås på EU-nivå?
b)	Är formen av EU-åtgärd (valet av regleringsform) motiverad, så enkel som möjligt och lämplig för att på ett tillfredsställande sätt kunna uppfylla och säkerställa efterlevnaden av de avsedda målen (t.ex. valet mellan förordning, direktiv, ramdirektiv, rekommendation och andra regleringsformer som samreglering)?
c)	Ger EU-åtgärden så mycket utrymme som möjligt för det nationella beslutsfattandet samtidigt som de fastställda målen uppfylls på ett tillfredsställande sätt (går det t.ex. att begränsa EU:s åtgärder till miniminormer eller att använda ett mindre restriktivt politiskt instrument eller tillvägagångssätt)?
d)	Medför initiativet kostnader eller administrativa bördor för EU, nationella myndigheter, regionala eller lokala myndigheter, ekonomiska aktörer eller enskilda? Står dessa kostnader eller bördor i proportion till de mål som ska uppnås?
e)	Har, med beaktande av EU-lagstiftningen, hänsyn tagits till särskilda omständigheter i enskilda medlemsstater?